

ŚRODA- 01.04.

I. Nauka na pamięć wiersza „Pisanki” S. Aleksandrzak

*** Rozmowa na temat różnic pomiędzy pisankami, kraszankami, wydrapywankami na podstawie poniższych informacji:**

Jedną z technik zdobienia jajek jest robienie kraszank. To najprostsza metoda - kraszanką nazywamy jajka malowane na jeden kolor.

Kolor skorupki uzyskać możemy na różne sposoby. Tradycyjnie już od wielu lat barwiono je za pomocą naturalnych składników roślinnych, które dawały określony kolor:

łupiny cebuli - brązowy

kwiat nagietka - złoty, żółty

młode pędy żyta - zielony

kora dębu - czarny

sok z buraków - różowy.

Oczywiście wybrany kolor jajka można osiągnąć także używając gotowych barwników dostępnych w sklepach. Ugotowane jaja wystarczy zanurzyć w gorącej wodzie z farbką i kraszanki gotowe. Kraszanki nie posiadają żadnych wzorów, są po prostu w jednym kolorze.

Jednobarwne jajka, na których wydrapuje się wzory, zwane są drapankami. Przygotowanie jest takie samo, natomiast po uzyskaniu koloru, za pomocą cienkiego i ostrego narzędzia, rysuje się wybrany wzorek.

Jajka pokryte wzorem wykonanym woskiem noszą nazwę pisanek. Wzór nanoszony jest na skorupkę gorącym, roztopionym woskiem, następnie jajko gotuje się w wywarze z naturalnych barwników. Podczas gotowania wosk się wytapia, ale miejsca nim pokryte nie barwią się. Do pisania (nanoszenia wzorów) używano szpilek, słomek i drewniek.

Współcześnie tą nazwą określamy wszystkie jajka wielkanocne barwione i dekorowane.

*** Zachęcam do obejrzenia i nazywania poniższych ilustracji”:**

*** Nauka na pamięć wiersza :**

„ Dzieci obsiadły stół i malują pisanki:

pierwsza - ma kreski,

druga - ma kółka złote,

trzecia - drobne kwiaty,

czwarta - dużo kropek,

piąta - srebrne gwiazdki,

szósta - znów zygzaki,

siódma - barwne kwiaty jak astry lub maki,

ósma - wąskie szlaczki z zieloniutkich listków,

dziwiąta - największa - ma już prawie wszystko:

i kropki, i zygzaki, i paseczków wiele,

i czerwień, i złoto, i błękit, i zieleń,

i piękne gwiazdy na jajku ktoś posiał,

dumne były z niego Hania i Małgosia...”

*** Wskazówka: Uczymy dziecko etapami, dzielimy tekst na miarę możliwości**

zapamiętania przez dziecko – powinno ono powtarzać po nas wers, maksymalnie dwa wersy.

♦ Dla chętnych dzieci – Czytanka str. 61 w „Księga zabaw z literami”. Zachęcam do podejmowania próby odczytywania wyrazów i krótkich zdań przez dzieci. Można w tekście wyszukiwać literę „W,w”.

II – ZESTAW ĆWICZEŃ GIMNASTYCZNYCH NR 24

Przybory: Skakanki. W przypadku braku skakanek można wykorzystać dwie dłuższe związane ze sobą apaszki.

1. Dzieci maszerują po obwodzie koła, rodzic rozdaje skakanki.

2. Na polecenie dzieci rozbiegają się po wyznaczonym terenie i układają skakanki w kółeczka. Będą to dziuple dla wiewiórek.

3. Zabawa orientacyjno-porządkowa: Wiewiórki w dziupli. Wiewiórki siedzą w dziuplach. Na polecenie prowadzącej wyskakują z dziupli, ostrożnie i cicho biegają. Na zawołanie: „Ktoś idzie!” — wiewiórki chowają się do swojej lub najbliższej dziupli. W zabawie bierze również udział rodzic.

4. Ćwiczenie tułowia — skłony w przód: Siad klęczny, dzieci trzymają skakankę (złożoną na połowę) za jej końce. Na polecenie podnoszą skakankę w górę, skłaniają się w przód sięgając skakanką jak najdalej, a następnie przechodzą do siadu klęcznego. W czasie ćwiczenia dzieci nie unoszą się z pięt.

5. Ćwiczenie mięśni brzucha: Kołyska. Siad prosty, stopy oprzeć o środek skakanki, którą dzieci trzymają za końce. Przejść do leżenia tyłem, z jednoczesnym podciąganiem nóg skakanką i powrót do siadu prostego.

6. Ćwiczenie równowagi: Winda. Dzieci stają w rozsypce, pod lewą stopę podkładają środek skakanki, trzymając ją za końce. Równocześnie nawijają skakankę na obie dłonie i podciągają w ten sposób stopy — winda jedzie w górę. Następnie szybko rozwijają skakankę z rąk i opuszczają nogę — winda zjeżdża w dół. Ćwiczenie powtórzyć kilka razy na zmianę lewą i prawą nogą.

7. Zabawa bieżna: Koniki. Dobieramy się po dwoje i stajemy jedno za drugim. Pierwsze jest konikiem, drugie — woźnicą. Woźnica bierze obydwie skakanki, łączy je i otrzymuje mocne podwójne lejce, które zakłada koniowi: sam trzyma końce skakanki. Na sygnał zaprzęgi rozbiegają się w różnych kierunkach — biegną kłusem, idą stępa, galopem, idą ciężko, bo wozy są załadowane itp. Po chwili następuje zmiana ról i zabawa trwa dalej.

8. Ćwiczenie tułowia — skłony boczne: Siad skrzyżny. Skakankę złożoną na połowę dzieci trzymają w górze. Rytmiczne skłony tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skłonach odpoczynek (skakankę złożyć na kolanach).

9. Ćwiczenie mięśni grzbietu: Pastuszek gra na fujarce. Leżenie przodem, skakanka złożona w ósemkę. Łokcie wsparte w kółeczkach ósemki, zwinięte, zbliżone do ust dłonie naśladują trzymanie fujarki. Dzieci przebierają palcami (wygrywają melodią).

10. Podskoki: Wyszywanie. Skakanki rozłożone po całej sali równo, jak długie wstążeczki. Dzieci posuwają się podskokami obunóż po jednej i po drugiej stronie skakanek. Ćwiczenie można urozmaicić i wyszywać krzyżykami: Dzieci przeskakują obunóż skakankę bokiem, z jednej strony na drugą, posuwając się cały czas do przodu. Przy końcu skakanki odwracają się w tył i szyją w przeciwnym kierunku.

11. Ćwiczenie stopy: Chwytnie i unoszenie skakanki palcami stopy nogi prawej i lewej (na przemian).

12. Marsz. Oddanie skakanek .¹

♦ **Dzisiaj proponuję wykonanie zadań w Karty pracy 3 – str. 30(obie strony).**

¹ Źródło: Kazimiera Właźnik.